საქართველოს სოც.-ფედერალისტთა რევოლიუციური პარტია

დრო. მთავარ კომიტეტის ორგანო

ცრიბუნა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი „ტრიბუნა" თვიურად ღირს 12,500 მ. სამგლოვიარო განცხადება 15,000 მ.; კანტორა ღიაა დილის 8—2 საათამდე. რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 12—1 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი დამფუძნებელი კრების ქ. № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 12—29.

№ 54

ერთვენული ბელშევიკური

კვირის ორგანო

1921 წ.

დიდ მარხიმ ელიავასი, ძმა ალექსი ლეონიძე შვილებით, რძალი სოფიო ნიკოლოზის ასული ლეონიძისა, ძმისწულები: ევგენია, ნინა, ლევან, სვიმონ, გიორგი, სიძე რევაზ გედევანიშვილი აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ რომ ხვალ, ოთხშაბათს, ოქტომბრის 24-ს ს. პატარძეულში წმ. შიოს ეკლესიაში გადახდილ იქნება წირვა და პანაშვიდი დაუვიწყარის და ძვირფასის

ფასო ლეონიძის

(სატისკაცის)

სულის მოსახსენებლად. 35

მეუღლე სოფიო ნიკოლოზის ასული ლეონიძისა, შვილები: ევგენია, ნინო, ლევან, სვიმონ, გიორგი, დაი მარიამ სვიმონის ასული ელიავასი, სიძე რევაზ გედევანიშვილი—აუწყებენ ნათესავთა, მეგობართ და ნაცნობთ, რომ ოქტომბრის 24-ს ს. პატარძეულში წმ. შიოს ეკლესიაში (გარედ-კახეთი) გადახდილ იქნება წირვა და პანაშვიდი ძვირფასი და დაუვიწყარი

ნიკოლოზ ლეონიძის

სულის მოსახსენებლად (გარდ. 1900 წ) 35

ქვრივი ეკატერინე, შვილები: კონსტანტინე, ვლადიმერი ნინა და ლიუსა ლოლაძეები და ვასასი იშხნელის. დისწულები, ივანე იშხნელი ოჯახობით ვლადიმერი, ალექსანდრე, ვალენტინა დაკებუძისა მეუღლითურთ, მართა ხუციშვილისა მეუღლითურთ, თამარა დეისაძისა მეუღლითურთ, ელენე ქვარიანისა მეუღლითურთ, ნინა, ზინა და საშა იშხნელებისა გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთ და მეგობართ რომ ოქტომბრის 18-ს ხანგრძლივ ავადმყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა მათი საყვარელი და დაუვიწყარი

გიორგი კონსტანტინის ძე ლოლაძე

ცხედარს გამოასვენებენ კვირას, ოქტომბრის 23-ს დილის 10 საათზე კუკიის წმიდა ნინოს ეკლესიაში სადაც მოხდება დასაფლავება. მისამართი მოლოკანის ქუჩა № 18. 34

განსაკუთრებულად დამწუხრებულნი მშობლები: პელაგია და დიმიტრი ბზიავები და ძენი მათნი დათიკო და საშა აუწყებენ ნათესავთ, მეგობრებს და ნაცნობებს, რომ ოქტომბრის 25-ს სამშაბათს, დილით 12 საათზე გარდახდილი იქნება ორმოცი დღის ანასვენებს წირვა და ნაშუადღევის ოთხ საათზე პანაშვიდი დიდუბის ეკლესიაში მათი ძვირფასის

მეგის

სულის მოსახსენებლად. 29

ხელოვანთა სასახლეში

სერგიევის ქუჩა № 13.

კვირას, ოქტომბრის 23-ს დილის 11 საათ.

დანიშნულია დამფუძნებელი კრება საქართველოს ახალი მწერლობის კავშირისა

დღის წესრიგი:

1. საორგანიზაციო კომიტეტის მოხსენება.
2. ახალი წევრების მიღება და დამტკიცება.
3. წესდების შემუშავება.
4. მიმდინარე საკითხები.
5. საბჭოს და სარევიზიო კომისიის არჩევნები.

საორგანიზაციო კომიტეტი:

გიორგი ტაბიძე, გალ კაკაბაძე, პავლე ინგოროყვა.

ყარსის ხელშეკრულება

ყარსის კონფერენციის მუშაობის შედეგები უკვე გამოქვეყნდა. როგორც ჩვენი გაზეთის ფურცლებზედაც იყო აღნიშნული, ქ. ყარსში შეიკრიბნენ ამიერკავკასიის რესპუბლიკებისა და ოსმალეთის დიდი ეროვნული ყრილობის წარმომადგენლები საბჭოთა რუსეთის წარმომადგენლის თანადასწრებით ურთიერთ შორის შეთანხმებისა და მეზობლური დამოკიდებულების გასამტკიცებლად. ხელშეკრულება, რომელიც ამ კონფერენციამ მიიღო მრავალ მხრივ არის საინტერესო და მნიშვნელოვანი დღეს დაინტერესებულ საზოგადოებას შეუძლია ფართოთ ასწონ-დასწონოს ეს ხელშეკრულება და გამოარკვიოს მისი ღირებულება საერთოდ ამიერკავკასიისა და კერძოთ ჩვენი ერის წინმსვლელობის საქმეში.

უნდა თავიდანვე აღვნიშნოთ, რომ ეს ხელშეკრულება თითქმის პირველი საერთაშორისო ღირებულების აქტია, რომელიც კი საბჭოთა საქართველომ დასდვა თავის მეზობლებთან. ამ აქტის მით უფრო აღსანიშნავია, რაც მას მიზნად უდევს ჩვენი დასავლეთ-სამხრეთის მეზობლებთან მტკიცე ხავისა და მეგობრული ურთიერთობის დამყარება. როგორც ვიცით, ისტორიულად ოსმალეთი ჩვენი უდიდესი მტერი იყო და მისი იმპერიალისტური პოლიტიკა ჩრდილოეთ აღმოსავლეთისაკენ აძლევდა გასაჭანს ქართველ ხალხს თავისუფალი შემოქმედებისათვის. შესძლეს თუ არა ჩვენმა დიპლომატებმა საკითხის სავსებით ამოწურვა და მტკიცე სამართლიანი ურთიერთობის დამყარება ოსმალეთთან, როგორც ეს მომავალი გვიჩვენებს. ამ კითხვას ეხება და რომელსაც აუცილებლად დიდი საერთაშორისო ღირებულება აქვს, ეს არის ძველი ხელშეკრულებების უარყოფა და გაუქმება, რომელნიც ვერ გამოხატავდნენ ხალხის ინტერესებს და ძალით იყო თავზე მოხვეული. ამიერიდან გაუქმებულად უნდა ჩაითვალოს ხელშეკრულების ძალით მენშევიკების მიერ დადებული ყველა ხელშეკრულება და აგრეთვე ბრესტ-ლიტოვის პირობები, რომელსაც არავითარი ძალა აღარ ჰქონდა გერმანიის დამარცხების შემდეგ. ვიმეორებთ ასეთი ნაბიჯი აღსანიშნავი და მოსალტანია ურთი-ერთ დამოკიდებულების დროს. მაკრამ აქ, პირველ მუხლშივე, რომელიც ეხება ძველი ხელშეკრულების გაუქმებას, გამონაკლისის სახით რჩება მოსკოვის რუსეთ-ოსმალეთის ხელშეკრულება, რომელიც დადებული იყო 1921 წ. მარტის 16-ს. როგორც ირკვევა ეს ხელშეკრულება შეიქმნა საფუძველი და მთავარი წყარო ყარსის ხელშეკრულებისა მოსკოვმა ჩვენი ერის დაუკითხავად, მაშინ როდესაც კიდევ ხდებოდა უშიზნო სისხლის ღვრა საქართველოს მიწა-წყალზე, გადასცა ოსმალეთს: ართვინ-არდაგანი და ბათომის ოლქის საგრძნობი ნაწილი. საქართველო ურიდიულად ადიარებული საბჭოთა მიერ როგორც დამოუკიდებელი რესპუბლიკა. ცხადია სუვერენი და ბატონი ამ ტერიტორიალური ერთეულებისა არის საქართველო და გარეშე ძალას, თუ გინდ რუსეთს, არავითარი უფლება არ ჰქონდა ოსმალეთისათვის გადაეცა ჩვენი მიწა-წყალი. ჩვენ ვფიქრობდით, რომ კონფერენციის მთავარი საქმიანობა ამ ხელშეკრულების გადასინჯვაში უნდა გამოხატულიყო და მისი უარყოფით საშუალება მოგვეცემოდა სამართლიანი დამოკიდებულების განმტკიცებას ოსმალეთთან. ამ ხელშეკრულების ხელუხლებლად დატოვებამ თავიდან გადასწყვიტა საკითხი ამ პოლიტიკის, თუ როგორი გეგმებით გამოვიდა ანგორა თავისი ჩრდილოეთ-აღმოსავლეთის საზღვრების საკითხში; მაგრამ ამაზე ცოტა ქვევით.

მეორე მთავარი მომენტი, რომელიც პოლიტიკის სფეროს ეხება, ეს არის არ მაღება ყველა იმ საერთაშორისო აქტებისა და ხელშეკრულებების, რომელთაც თავზე ახვევს გარეშე ძალა ერთს რომელიმე ხელშემკვრელ მხარეს. ხელშეკრულების მიხედვით საბჭოთა რესპუბლიკებისა მთავრობანი „თანხმდებიან არ სცნონ არავითარი საერთაშორისო აქტები, რომელნიც ოსმალეთს შეეხებიან და არ არიან ცნობილნი ოსმალეთის ეროვნული მთავრობის მიერ". თავის მხრით ასეთივე მოკალეობა აიღო თავის თავზე ოსმალეთის ნაციონალური ყრილობის მთავრობამ საბჭოთა რესპუბლიკების მიმართ. ასეთი პოლიტიკური დამოკიდებულება და ინტერესთა შეგნებაზე აგებული ურთი-ერთობა ხელს უწყობს მტკიცე მეგობრობის განმტკიცებას. სევრის სავალო პირობები, რომელიც გამარჯვებულ ანტანტის მოძალადეებმა გამოუტანეს ოსმალეთს სასიკვდილო განაჩენის სახით და რომელმაც დიდ ნაციონალურ მოძრაობას შეუმზადა ნიადაგი, საბჭოთა რესპუბლიკების მიერ ვერ იქნება ვერავითარს პირობებში მიღებული ევროპას გაუმაძღარი სახელმწიფოები დიდი იმპერიალისტური გეგმებით გამოვიდნენ ახლო-აღმოსავლეთში და იქ დაგროვილ სამხედრისა და დოვლათის დატაცების პოლიტიკას აწარმოებენ. ამ პოლიტიკის ორბიტაში შედის მთელი ამიერ კავკასია და აღმოსავლეთის მდიდარი სამეურნეო-ტერიტორიები. ერთი მთლიანი საერთო ფრონტის შექმნა ევროპის იმპერიალიზმის წინააღმდეგ და ყოველივე მათი მოქმედების შეერთებული ძალით დაპირისპირება არსებითად მოუსპობს ნიადაგს იმპერიალიზმის ბატონობას აღმოსავლეთში. ამ მუხლის რეალური ძალა და მორალური ღირებულება დიდია და მისი კონკრეტიულად ცხოვრებაში გატარება შეურყეველი კავშირის მტკიცე ნიადაგს შეჰქმნის.

აგრეთვე ხელშეკრულება აღიარებს, რომ „კაპიტალიზაციის რეჟიმი არ შეეფერება არც ერთი ქვეყნის თავისუფალ ეროვნულ განვითარებას და სხვა". ხელშეკრულების ძალით ხელშემკვრელი მხარეები სთანხმდებიან არ მისცენ ადგილი თავიანთ ტერიტორიაზე ისეთს ორგანიზაციებს, „რომელთაც თავი მოაქვთ ხელშემკვრელ მეორე ქვეყნის ან მისი ტერიტორიის ნაწილის მთავრობად".

საერთოდ უნდა აღინიშნოს, რომ ხელშეკრულების პოლიტიკური მხარე

საქ. სოც.-ფედ. სარ. პარტიის დრ. მთავარი კომიტეტი იწვევს ქ. ტფილისში პარტიულ ყრილობას

ა. წ. ოქტომბრის 30 ს.

განსახილველი საკითხები:

1. დრ. მთავარ კომიტეტის მოქმედება—მომხსენებელი ამხ. თედო ლორთქიფანიძე.
2. მოხსენებანი ადგილებიდან.
3. პარტიის უახლესი პრაქტიკული მიზნები—მომხ. ამხ. პარმენ ჭანიშვილი.
4. საერთაშორისო მდგომარეობა და საქართველო—მომხს. ამხ. თ. ლორთქიფანიძე.
5. საბჭოთა რუსეთის მდგომარეობა—ფაკულტეტიური მოხსენება—პროფ. შ. ნუცუბიძე.
6. ინტერნაციონალი—მომხსენებელი ამხ. სიმონ ხუნდაძე.
7. საბჭოთა სისტემა—მომხსენებელი ამხ. ვახტანგ კოტეტიშვილი.
8. პროფკავშირები და კოოპერაცია—მომხს. ამხ. ეფრემ ჩახუნაშვილი.
9. ახალგაზრდათა ორგანიზაციის საკითხი—მომხს. ამხ. სერგო ამაღლობელი.
10. წესდების ზოგიერთ მუხლის შეცვლა.
11. მთავარი კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის არჩევნები.

ყრილობაზე გადამწყვეტი ხმით დელეგატი გამოიგზავნება მხოლოდ პარტიის წესდების მე-23 მუხლის მიხედვით. ქალთა, ახალგაზდათა და პროფესიის წარმომადგენლებს მიეცემათ სათათბირო ხმის უფლება.

ყრილობაზე დელეგატები იგზავნება 100 წევრზე ერთი. თუ ორგანიზაციას არა ჰყავს სრული ასი წევრი, მაინც გზავნის ერთს დელეგატს.

ყრილობა გაიხსნება პარტიის ცენტრალურ ბიუროში (ლორის-მელიქოვის ქუჩა № 1) სალამოს სრულ 7 საათზე.

საყურადღებო მომენტებით ხასიათდება და მას სჭირდება დემოკრატიული საფუძვლები უდევს სარჩულად.

ხელშეკრულებაში აღნიშნულია მთავარი საშუალებანი და გზები ხელშემკვრელ მხარეთა ქვეშევრდომთა და მოქალაქეების საკითხის მოწესრიგების შესახებ და წარმოდგენილია საბჭოთა რესპუბლიკებსა და ოსმალეთის შორის ეკონომიური ურთიერთობის პირობები. ამ საკითხებზედ ჩვენ აქ არ შევჩერდებით და გადავალთ ჩვენთვის მეტ-ნაკლებ საინტერესო საკითხზე.

ხან. ხუნდაძე.

ჩვენი ყრილობა და რევოლიუციური ახალგაზრდობა

ჩვენი ყრილობა ახლოკდება. მომენ ომის. იგი ყოველთვის დარაჯად უდგა ტის სირთულე ყრილობის მუშაობასაც ჩაგრული ერისა და სოციალიზმის საქართულებს. ომისა და რევოლიუციის მეს, მისი სისხლი ახნია საქართველოს განვლილი ქარიშხალი ადუნებს ადამიანის სულისკვეთებას, ახშობს მის ენტუზიაზმს. დაუსრულებელი სისხლის ღვრა კეთილშობილურ გრძნობებს არ ეგუება და მშვიდობიანობისაკენ ისწრაფვის იგი, რევოლიუციური მედგარი სიტყვები ტანში ერუნტელ ვერ ჰკვრის მასას და მითი გატაცება უწინდებურად არ ახასიათებს მას. ყოველივე ეს ითქმის ფართო მასაზედ, რომელის პრაქტიკული მოსაზრებები მაღლა დგას მის იდეურ სმყაროზე, მაგრამ ეს არ ითქმის ახალგაზრდობაზე, რომელიც ყოველ პირობებში იდეალურად უცქერს დიდ მოვლენებს და ყოველგვარი პედანტიურობის გარეშე ითვალისწინებს მოვლენათა წყობას.

ახალგაზრდათა მოძრაობის ისტორია, ისტორიაც თავგანწირულების გმირობისა ტ რაინდობისა რევოლიუციონური ბრძოლისა. გერმანეთის ახალგაზრდობა, კარლოს ლიბკნეხტისა, კლარა ციტკინისა, დუნკერისა და სხვების ხელმძღვანელობით, ებრძვის სოც.-დემოკრატიის რეფორმისტულსა და ოპორტიუნისტულ პოლიტიკას, შემდეგ იგი დაწოკადებულებით და სპარტაკელებთან ერთად ღვრის სისხლს, ხოლო სულ ბოლო ხანებში ახალგაზრდათა ინტერნაციონალში შედის.

საფრანგეთის ახალგაზრდობა თუ პირველად გედისტური და ქორესისტული მიმართულების გავლენას ემორჩილება, შემდეგ ევრეიზმის ბლანკისტურ ტაქტიკას იღებს, მაგრამ იგი მითაც უკმაყოფილო, ცალკე ორგანიზაციებს აარსებს და შედის პარტიაში, სადაც სასტიკ ბრძოლას აწარმოებს ოპორტიუნიზმის წინააღმდეგ და ყოველივე მათი მოქმედების შეერთებული ძალით დაპირისპირება არსებითად მოუსპობს ნიადაგს იმპერიალიზმის ბატონობას აღმოსავლეთში. ამ მუხლის რეალური ძალა და მორალური ღირებულება დიდია და მისი კონკრეტიულად ცხოვრებაში გატარება შეურყეველი კავშირის მტკიცე ნიადაგს შეჰქმნის.

აგრეთვე ხელშეკრულება აღიარებს, რომ „კაპიტალიზაციის რეჟიმი არ შეეფერება არც ერთი ქვეყნის თავისუფალ ეროვნულ განვითარებას და სხვა". ხელშეკრულების ძალით ხელშემკვრელი მხარეები სთანხმდებიან არ მისცენ ადგილი თავიანთ ტერიტორიაზე ისეთს ორგანიზაციებს, „რომელთაც თავი მოაქვთ ხელშემკვრელ მეორე ქვეყნის ან მისი ტერიტორიის ნაწილის მთავრობად".

საერთოდ უნდა აღინიშნოს, რომ ხელშეკრულების პოლიტიკური მხარე

ქართველი ახალგაზრდობის ნავთსაყუდელი სოციალისტ-ფედერალიზმი იყო, სადაც იგი საუკეთესო დარაჯს ხედავდა ერისა და სოციალიზმის საქმისათვის და პოულობდა ჰარმონიულად შედუღებულ ეროვნულ-სოციალისტურ მიმდინარეობას. ამიტომ იყო ქართველი ახალგაზრდობა ჩვენთან, ამიტომ ვიყავით ჩვენ ქართველ ახალგაზრდობასთან.

როგორი მწუხარის ზეწარი არ უნდა ეფაროს სოციალისტ ფედერალიზმს ქუჩის ბეჭედურებმა, როგორი დევნაც არ არ უნდა განიცადოს მან, ქართველი ახალგაზრდობა მაინც იქ იქნება, სადაც იგი აქამდე ყოფილა. ახალგაზრდობის ცოცხალი ნაწილი ე. ი. ახალგაზრდობის უმრავლესობა, პარტიაში არსებულ მემარცხენე ფრთას ეკუთვნოდა და იგი დღესაც მას ეკუთვნის, გარდა ზოგიერთი ამხანაგისა, რომელსაც ცუდი ინფორმაცია აქვს მიწოდებული მოწინააღმდეგეთა მიერ.

არც შეიძლება ქართველი ახალგაზრდობა ჩვენთან არ იყოს. იგი ვერ გაყვება მენშევიკურ და კონსერვატიულ პარტიებს, იგი ვერ გაჰყვება ვერც იმას, ვისთვისაც საქართველოს პრობლემა მარადიული მიზანი არ არ არის. სწორედ ამიტომ ქართველი ახალგაზრდობა ჩვენ გვერდში არის, იგი იბრძოდა, იბრძვის და იბრძოლებს ქართველი ერისა და მისი ნაწილობრივ კეთილდღეობისათვის იგი რევოლიუციონური გზით იარს საქართველოსაკენ. რადგან ვინც რეაქციით საქართველოსაკენ მიდის იგი თვით ჰპობს საქართველოს, ანადგურებს მას და გაუსწორებელ შეცდომას ჩადის —ისტორიის წინაშე.

მენშევიკები, ახალგაზრდობა, ამ სიტყვის თანამედროვე მნიშვნელობით, არ იცის ახალგაზრდათა მოძრაობამ, ეროვნულ დემოკრატიული ახალგაზრდობა ხომ ნამდვილი შეცდომაა ახალგაზრდათა მოძრაობაში. ამიტომ იდეურად შეუძლებელია ახალგაზრდათა დაკავშირება იმ ძალასთან, რომელიც მენშევიკური გზით მიდის დღე, ამ საერთაშორისო რევოლიუციის პროცესის დროს.

ახალგაზრდობა ყოველთვის უკმაყოფილო იყო პარტიის წინანდელი მენშევიკური პოლიტიკით, იგი ყოველთვის მემარცხენე ფრთას ეკუთვნოდა, რაც გასაგებია თვის თავად, რადგან ყველგან და ყოველთვის ახალგაზრდობა ებრძოდა პარტიის ლიდერთა ოპორტიუნიზმს, მის პასიობას, რევოლიუციის გზიდან გადახვევას.

ამიტომ ჩვენ ყრილობაზე მოვალით იმ ახალგაზრდობის წარმომადგენლებს რომელნიც ყოველთვის ჩვენთან იყო. ჩვენ მოველით იმ ახალგაზრდობას, რომელთათვის სოციალიზმისათვის ბრძოლა პირად ფუფუნებასა და განცხრომას არ წარმოადგენს და რევოლუციის დროშის ტარება მძიმე ვალად არ მოეჩვენება.

ჩვენ მოველით იმ ახალგაზრდობას, რომელიც ყოველთვის იბრძოდენ ქართველი ერის უფლებისათვის და თავს გადაიხდა მენშევიკების უზნეო ბრბოლა რევოლუციის პირველ დღეებში. ჩვენ მოველით ახალგაზრდობას მტკიცე რწმენით, სოციალისტური აზროვნებით, რევოლუციური ენტუზიაზმით და მათთან ერთად ჩვენ გავსწევთ წინ საქართველოსა და სოციალიზმისათვის გამართულ პოზიციებზე.

რევოლუციური ახალგაზრდობა ჩვენი ყრილობისათვის ემზადება. ყრილობაზე იგი თავის სიტყვას იტყვის.

ხერ. ამაღლობელი.

ხელშეკრულება

ხომხეთის, აზერბეიჯანის და საქართველოს სოციალისტურ საბჭოთა რესპუბლიკებსა ოსმალეთის დიდ ეროვნულ კრილობის მთავრობასთან,

მუხლი 13.

ყოველს მცხოვრებს იმ ტერიტორიისას, რომელიც 1918 წლამდე რუსეთის ნაწილს შეადგენდა და რომელზედაც ოსმალეთის სუვერენიტეტი ცნობილი, საშუალება მიეცემა, თუ კი მოისურვებს, გამოვიდეს ოსმალეთის მოქალაქეობიდან, თავისუფლად დასტოვოს ოსძალეთი და წაიღოს თან თავისი ნივთები და თავისი ქონება, ან მათი დირებულება.

ზემოხსენებულ მცხოვრებთ სამხედრო ბეგრის მოხდის ვადა გადაეედებათ ერთი თვით იმ დღიდან, როდესაც დადგენილი წესით შეატანენ განცხადებას, რომ მათ სურთ დასტოვონ ხსენებული ტერიტორია.

მუხლი 14.

ხელშემკვრელი მხარეები ვალდებულნი არიან იმ ხელშეკრულების ხელის მოწერის დღიდან, ექვსი თვის განმავლობაში, შეკრან სპეციალური შეთანხმება 1918—1920 წლების ომების ლტოლვილთა შესახებ.

მუხლი 15.

თვითეული ხელშემკვრელი მხარე ვალდებულია ამ ხელშეკრულების ხელის მოწერის, შემდეგ დაუყოვნებლივ, გამოაცხადოს მეორე მხარის მოქალაქეთა სრული ამნისტია იმ დანაშაულობათათვის, რომელიც ჩადენილია კავკასიის ფრონტზე ომების გამო.

მუხლი 16.

ხელშემკვრელი მხარეები თანახმანი არიან ამ ხელშეკრულების ხელის მოწერის შემდეგ, ორი თვის განმავლობაში, ნაცვალგებით დააბრუნონ სამშობლოში ის საბუღდარო და სამოქალაქო ტყვეები, რომლებიც დარჩენილი არიან ერთ ერთ ხელშემკვრელ მხარის ტერიტორიაზე.

მუხლი 17.

თავიანთ ქვეყნებს შორის მიმოსვლის და ცნობების მიწოდების განუწყვეტლობის უზრუნველსაყოფად, ხელშემკვრელი მხარეები ვალდებულებას კისრულობენ, ურთიერთ შორის შეთანხმებით, მიიღონ ყოველგვარი ზომები, რომ შენარჩუნებულ და განვითარებულ იქნეს რკინის გზის, ტელეგრაფის, და საერთოთ ურთიერთობის სხვა საშუალებანი. ამგვარად უზრუნველყოფილ იქნეს ხელშემკვრელ მხარეთა შორის, ხალხის და საქონლის მიმოსვლა, ყოველგვარ დაბრკოლების გარეშე, მაგრამ ამასთანავე მიიღებული, რომ როგორც მგზავრობის, მოძრაობის, ან ერთი ქვეყნიდან მეორეში შესვლის და უკან დაბრუნების, ისე საქონლის გადატან-გადმოტანის შესახებ, სავსებით დაცულ იქნება ის წესები, რომლებიც ამის შესახებ დადგენილია ამა თუ იმ ქვეყანაში.

მუხლი 18.

კომერციული დამოკიდებულების მოსაწყობად და ეკონომიური, ფინანსიური და სხვა საკითხების მოსაწესრიგებლათ, რაც საბჭოთა ხელშეკრულებაში მონაწილე მხარეთა შორის მეგობრული განწყობილების განსამტკიცებლად, ამ ხელშეკრულების ხელის მოწერის შემდეგ, დაუყოვნებლივ იქნება მოწვეული ტფილისში კომისია დაინტერესებული ქვეყნების წარმომადგენელთაგან.

მუხლი 19.

ხელშემკვრელი მხარეები ვალდებულნი არიან ამ ხელშეკრულების ხელის მოწერის შემდეგ, სამი თვის განმავლობაში დასდოს საკონსულო კონვენციები.

მუხლი 20.

ეს ხელშეკრულება ოსმალეთის, ხომხეთის, აზერბეიჯანის და საქართველოს მთავრობათ შორის დადებული, საჭიროებს რატიფიკაციას.

რატიფიკაციების გაცვლა გამოცვლა მოხდება ერევანში, რამდენადაც შესაძლებელია, ახლო მომავალში.

ეს ხელშეკრულება შედგენილია ქალაქ ყარსში 5 ეკვმბერიად,—13 ოქტომბერს 1921 წ. (1337) წ.

(ა. ბ.) ა. მრავიანი.
(ა. ბ.) ჰ. მაკინციანი.
(ა. ბ.) შ. შახტახტინსკი.
(ა. ბ.) შ. ელიავა.
(ა. ბ.) ა. სვანიძე.
(ა. ბ.) ი. გუნეცკი.
(ა. ბ.) ქიაზიმ კარა ბექირი.
(ა. ბ.) ვედი.
(ა. ბ.) მუხთარ.
(ა. ბ.) მეხმაუდ-შევკეთ.

დანართი 1.

ჩრდილო-აღმოსავლეთი საზღვარი ოსმალეთისა დადგენილია შემდეგნაირად (თანახმად რუსეთის გენერალური შტაბის რუქისა, მასშტაბით 1,210,000—5 ვერსტი დიუმზე).

სოფელი სარფი შავ ზღვაზე—მთა ყარამანლვარი (5,014), შემდეგ წყალთა გამყოფზე რ. კ.-სთან (P. II), რომელიც მდგომარეობს სოფელ ზემო მარადიდის ჩრდილოეთით, გადასჭრის მდინარე ჭოროხს სოფელ ზემო მარადიდის ჩრდილოეთით, და შემდეგ მისდევს სოფელ სამაფრის ჩრდილოეთით, მთა ხედისმთა (7,052)—მთა ქვაკიბე-სოფელი, ქვათარეთი—წყალთა გამყოფი ხაზი, მთა მეძიძნა-მთა, გეჩრთკესუნი (6,468)—მისდევს შემდეგ მთა კორდას (7,910)—წყალთა გამყოფ ხაზს და შავშეთის ქედის დასავლეთი შტოთი გამოდის ყოფილი ართვინის ოლქის ძველ ადმინისტრატიულ საზღვარზე, მისდევს შავშეთის ქედს, გამოდის მთაზე სარი ჩაი (ყარა ისსარ) (8,478) ყვირილის ზღელტეხილი, ხოლო აქედან გამოდის ყოფილი ართაანის ოლქის ძველ ადმინისტრატიულ საზღვარზე მთა კანნი დღთან, აქედან მიემართება რა ჩრდილოეთით, მიდის მთასთან თლილი (გრმანი) (8,357)—მისდევს რა ართაანის ოლქის წინანდელ საზღვარს, გამოდის სოფელ ბადელა სჩრდილო აღმოსავლეთით, მდინარესთან ფოცხოვ ჩაი და მისდევს ამ მდინარეს სამხრეთისაკენ სოფელ ჩანჩახის პუნქტამდე, აქ სტოვებს ამ მდინარეს და მიდის რა წყალთა გამყოფზე, გამოდის მთაზე ბირილიან ბაში (8512), გასდევს მთებზე კელლე თაფა (8463)—მთა ხარმან თაფა (9709), მიაღწევს მთამდე კასრის სერი (9681) და მისდევს მდინარეს კარზამეთ—ჩაის ვიდრე მდინარე მტკვრამდე, აქედან მისდევს მდინარე მტკვრის ტალვეგს პუნქტამდე სოფ. კართანაკეგის აღმოსავლეთით, სადაც შორდება მდინარე მტკვარს გასდევს რა მთა ყარა ოღლის (7259) წყალთა გამყოფ ხაზს, საიდანაც სჭრის ორ ნაწ ლად ტბა ხოზაფინს, გამოდის მწვრავალზე 7580 (7560), ხოლო აქედან მთაზე გეკ-დაღი (9152) მიდის მთებზე უჩ-თაფალარი (9783), სადაც თავდება საზღვარი საქართველოსთან და იწყება საზღვარი სომხეთთან; მთა ტაია-ყალა (9,716,—მწვერვალი 9,065—სადაც სტოვებს ართაანის ოლქის წინანდელ საზღვარს და მიდის მთებზე დიდი აღბაბა (8963 ანუ 9973)—8828 ანუ 8827—7602—და შემდეგ პირდაპირი ხაზით მწვერვალზე 7,518, გადის რა სოფელ იბიშის აღმოსავლეთით, და შემდეგ მთაზე ყიზილაზე (7,439 ანუ 7440 ანუ 7490 სოფელი ახალ-ყიზილ-დაში ხოლო აქედან მისდევს მდინარეს; რომელიც მიმდინარეობს ახალ ყიზილ-დაშზე, მის მოსაბრუნამდე, რომელიც არის ყარა მამედის ჩრდილო-დასავლეთით, შემდეგ მიდის წყალთა გამოყოფაზე და გამოდის მდინარე ჯამშუბუჩაიზე*) (რომელიც მდებარეობს სოფლების დელავერის დიდი ქმლის და ფიხნისის აღმოსავლეთით),—სოფლებზე ვირთახლი და ბაშშურაგელი, მისდევს ღელიშნულ მდინარეს და გამოდის მდინარე არფაჩაიზე სოფელ ქიაღიალას ანუ ქალალის ჩრდილოეთით,—საიდანაც მისდევს რა მდინარე არფაჩაის ტალვეგს გამოვის მდინარე არაქსზე, მისდევს არაქსის ტალვეგს ვიდრე სოფელ ურმიამდე, სადაც თავდება საზღვარი სომხეთთან და იწყება საზღვარი აზერბეიჯანთან და შემდეგ ხელახლა მისდევს არაქსის ტალვეგს ვიდრე ქვემო ყარა სუს შესართავამდე, სადაც თავდება საზღვარი უკანასკნელ სახელმწიფოსთან.

ი. B. იგულისხმება, რომ საზღვარი გასდევს წყლთა გამყოფ ხაზზე ნაჩვენებ მწვერვალებისა.

(ხელმოწერანი).

დანართი II.

მოდებულია რა მხედველობაში, რომ საქაზღვრო ხაზი, როგორც ეს ნაჩვენებია 1-ლ დანართში, მისდევს მდინარეების, არფაჩაის და არაქსის ტალვეგებს, ოსმალეთის დიდი ეროვნული კრილობის მთავრობა ღებულობს ვალდებულებას გადასწიოს ხაზი ბლოკესხუბისა 8 ვერსის მანძილზე აღმოსავლეთ-ჩრდილოეთით, საიდანაც მისდევს რა მდინარე არფაჩაის ტალვეგს გამოვის მდინარე არაქსზე, მისდევს არაქსის ტალვეგს ვიდრე სოფელ ურმიამდე, სადაც თავდება საზღვარი სომხეთთან და იწყება საზღვარი აზერბეიჯანთან და შემდეგ ხელახლა მისდევს არაქსის ტალვეგს ვიდრე ქვემო ყარა სუს შესართავამდე, სადაც თავდება საზღვარი უკანასკნელ სახელმწიფოსთან.

ი. B. იგულისხმება, რომ საზღვარი გასდევს წყლთა გამყოფ ხაზზე ნაჩვენებ მწვერვალებისა.

(ხელმოწერანი).

დანართი II.

მოდებულია რა მხედველობაში, რომ საქაზღვრო ხაზი, როგორც ეს ნაჩვენებია 1-ლ დანართში, მისდევს მდინარეების, არფაჩაის და არაქსის ტალვეგებს, ოსმალეთის დიდი ეროვნული კრილობის მთავრობა ღებულობს ვალდებულებას გადასწიოს ხაზი ბლოკესხუბისა 8 ვერსის მანძილზე